

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Dancsegginghe voor een visioen door het vvelcke Godt voor haer in een
ander gedaente is verandert geworden, ende van sijn kuskens ende
omhelsinghen. Dat XXII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

ende dooz goet verholch na de verquifſtinge van
 v aengename deuotie / v verweerdicht te ontfan-
 ghen die ghy weet hoe groot dat ſp is / te weten /
 de kenniſſe van mijn ontweerdicheydt tot ver-
 dienſten. Welcke kenniſſe gunt my doch o gun-
 ner der ga uen / van wien alle goet comt / ſonder
 den welcken niet vaſt oft goet mach geacht wor-
 den / dat ick die mach hebben tot uwen lof / ende
 tot mijn ſalicheydt / in alle v weldaden ſoo van
 binnen als van buyten. Ende daer-en-bouen
 oock dat ick mach volcomentlijck betrouwen
 van v goedertierentheydt.

Dancſegginghe voor een viſioen door het vvelcke
 Godt voor haer in een ander gedaente is veran-
 dert geworden, ende van ſijn kufkens ende om-
 helſinghen.

D A T X X I I . C A P I T T E L .

He heeft my ghedocht niet te behooren /
 ouerdenckende de vzwillighe weldaden van
 v vziendelijcke ſaechtmoedicheydt / v mptwaerts /
 hoe wel ſeer ontweerdighe / dat ick als ondancba-
 re ſoude ouerſlaen het ghene ick op eenen vaſten
 hebbe vercreghen / dooz een wonderlijcke mede-
 weerdicheydt van v goedertierentheydt. Want op
 den tweeden ſynen Sondagh / als dooz de Miſſe
 wert gheſongen dooz den omme ganck het Ref-
 ponſor. vidi Dominum facie ad faciem, &c. Als
 mijn ſiele verlicht wert met een wonderlijc ende
 onweerdeerlijc ſchijnſel vande Goddelijcke ver-
 openbaringhe / ſoo is my veropenbaert een aen-
 ſicht als aengeboecht by mijn aenſicht naer dat
 S. Bernaert ſeyt / niet als wtghebeelt / maer in-
 beeldende / het welck dooz een al te grooten licht

de ooghen niet verbinden / maer dat verblijden
 het aensicht des herten met een aengename ion-
 ste der liefden ende niet der veruen. Als nu dooz
 dit honichbloedende visioen v son-schijnende
 ooghen recht teghen ouer mijn ooghen ghestelt
 waren / hoe dat ghy o mijn soete soeticheydt niet
 alleenlyck mijn siele / maer oock mijn herte met
 alle syn crachten gestelt hebt / nademael dat het
 v alleenlyck bekenet is: soo gunt my doch dat ick
 v daer booz mijn leuen lanc deuote dienstbaer-
 heyt mach betalen. Maer nademael als anders
 behaeght een roose inde lenthen als sy groen
 ende blommich haren reuck sprept / dan als men
 inden winter soo sy dooze geworden is seyt / datse
 wel gheroken heeft / hoe wel datse nochtans
 schijnt eenichsins te verwecken de ghendechte
 dooz de ghedachtenisse vanden reuck diemen te
 bozen gheroken heeft: daeromme begheere ick
 oock boozs te brenghen met dese ghelyckenisse /
 soo ick best can / wat dat mijn cleynheydt in dat
 oueralderghenoechlyckste visioen gheboelt heeft
 ter eeren van v liefde: op dat of daer yemant van
 die dit sullen lesen / mochte dierghelycke / oft mo-
 gelijck meerder ontfangen hebben / dooz gedach-
 tenisse soude moghen verweert worden tot dan-
 segginghe. Ende ick oock seluer dickwils ouer-
 denckende de duysterheydt vā mijn onachtsaem-
 heden eenichsins die mochte wech worden dooz
 danckbaerheydt / midts desen spieghel boozset-
 tende. Als ghy dan ghelijck ick gesept hebbe my
 onberdient toegeboecht hadt v alderaengenacm-
 ste aenschijn / het welck al het begriep des salic-
 heyts was bebattende / soo hebbe ick geboelt wt
 v Goddelijcke oogen dooz mijn oogen incomen
 een ontweerdperlijc soetsmakende licht / het
 alle mijn binnenste doozgaende schein v welc
 ouer

Fray ghe-
 lijkenis.

Onver-
 sprekelic-
 ke soetic-
 heyt van
 het visioe
 Godts.

maten een wonderlycke cracht in alle mijn li-
 maten te wercken. **E**erstganchs als alle het
 merch mynder beenderen wtneimende daer nae
 doock de beenderen r'samen met het bleesch te niet
 doende/soo dat alle mijn selfstandicheyt niet an-
 ders en wert gheboelt te zyn als de **G**oddelijcke
 claerheydt/de welcke bouen een wtsprekelycke
 ghenoechlycke maniere in haer seluer spelende
 heeft veroozsaect aen mijn siele een ontweerdeer-
 lijcke lusticheyt des claerhepts. **O**ch wat sal ick
 meer seggen van dat (om soo te segghen) alder-
 soetste visioen: Want om een dinghen te belijden/
 naer mijn duncken alle de welsprekentheyt van
 alle tonghen en souden my alle mijn leuen lac/
 niet connen wijs maken hebben dese wtneimen-
 de maniere van v te beschouwen / iae doock inde
 hemelsche glorie: ten hadde ghelweest dat v me-
 weerdicheydt / o mijnen **G**odt / ende eenighe sa-
 licheyt mynder sielen my doort beproeuen daer
 toe gheboecht hadde. **D**it behaeght my alleen
 te segghen / gaet het soo in sijn werck inde **G**od-
 delijcke saken gelijk het inde menschelijcke/ soo
 dat de cracht van v kusten met ghelijcke eenen-
 redenheyt te bouen gaet dit visioen ghelijck ick
 meyne. **I**ek segghe waerachtelijck / ten ware
 dat v **G**oddelijcke cracht den mensche wederhiel
 het soude onmoghelijck zyn dat sijn siele int lic-
 haem soude bliuen / die sulcks ghegont werde/
 maer den tijt van een oogeblick lange te sma-
 ken. **H**oe wel dat my niet onbekent is dat v
 onbespoozlijcke almoghentheyt dooz de ouer-
 bloedicheyt vā v goedertierentheyt/ dit beschou-
 wen/ omheltinghen/kustens/ende andere min-
 nelijcke bewijsinghen tempert seer bequamelijc
 naer ghelegentheyt der plaetsen/ tijdt/ende per-
 soonen. **E**nde ick hebbe dickwils onderbonden

Verstin-
 dinghe in
 het genie
 tē Godts.

Noch oo-
 ghe en
 heeft het
 ghesien
 noch oo-
 re ghe-
 hoort &c.

De soetic-
 heydt van
 het God-
 delijc
 kusten.

(waer booz ick v danckseggingsen offere inde
 vereeninghe vande gemeyne liefde vande altoos
 weerdighe Orybuldicheyt) de medeweerdicheyt
 van v al-te-soetste kussen/als ghy my somtij-
 len als ick sadt/ende in mijn binnenste innich
 tot v was lesende mijn ghetiden/oft de Vigillen
 booz de sielen/oft onder eenen Psalm / wel twee-
 maels oft meer inghedrukt hebt inden mont
 mijnder herten v kussen/ dat te bouen gaet alle
 ypoctas ende honich dranch/ ende ick ben dick-
 wils ghetwaer gheworden in mijn siele v alder-
 soetste oplicht r'nywaerts / ende v al te innich-
 ste omhelssinghen. Ende alle dese dinghen hoe
 wel datse van wonderlijcke soeticheyt gheweest
 zijn: soo ist nochtans (om de waerheyt te belij-
 den) dat ick noyt in die sulcken daet ghenoten
 hebbe/als in dat alderwtmenenste beschouwen
 dat ick nu boozsept hebbe/ waer booz ende oock
 booz d'andere/welckes daet ghy alleenlijc weet/
 sy v de vergeldinghe des soeticheydts / die d'een
 persone aen d'andere al te lieffelijc bouen
 gheboelen mededeylet inde ouerhemelsche spece-
 ry-kamer des Godthepts. Item dierghelycke
 dancksegginge zy v/oft noch meerdere ist mo-
 ghelijc/booz een gaue die alle wtneementheyt
 te bouen gaet: die v alleenlijc bekent is / wel-
 kens weerdicheydts grootheyt my niet toe en
 laet haer met woorden te verbeyden/noch oock
 ongheroert te laten / op dat waert dat s'men-
 schen crancheyt eenichsins die wt mijn memo-
 rie trocke (het welck niet en behoort noch mach
 gheschieden) ick ten minsten dooz dit schrift wa-
 derom mochte verweckt worden tot ghedachte-
 nis ende danckbaerheyt. Nochtans laet v got-
 derhande goedertierentheyt o mynen Godt van
 my de onweerdichste van alle uwe schepselen/
 weeren

Weeren dese verkeerde raserij dat ick eenen oog-
 genblick al willens soude laten ouergaen van
 de danckbaerheyt die ick v schuldich ben hoor de
 aldergenoechlijcke gaue van v besoekinghe die
 ick soo sonder mijn verdiensten van v ontweder-
 houwelijcke miltheyt ontfanghen hebbe / ende
 soo veel jaren gheduerende sonder mijn verdien-
 sten behouden hebbe. Want hoe wel ick onder
 alle andere de ontweerdichste ben / soo belijde ick
 nochtans dat ick in die gaue meer ontfanghen
 hebbe als yemant op der aerden soude moghen
 verdienen. Ic begeere dan vande soeticheyt van
 v goedertierenheyt dat ghy my die gaue met de
 selste medweerdicheydt / daer ghijse my sonder
 mijn verdiensten / ende om niet door ghegheuen
 hebt oock wilt in my bewaren tot uwen lof / en
 dat ghy daer door in my t'berwoytsel / sulcken
 daer werct / door den welckē ghy van alle schep-
 selen moeght gepresen worden. Want hoe claer-
 licker mijn ontweerdichent blyckt / soo is de glo-
 rie van v medweerdichste goedertierenheyt
 des te doozluchtigher.

Met een besluyt verhaeltse de weldaden vande
 Goddelijcke goetheyt, ende daer teghen de ghe-
 breken van haer onachtsaemheyt, ende dit, met
 het voorgaende plochte sy te lesen op ghesette
 tijden op het alderdeuootste.

DAT XXIII. CAPITTEL.

Mijn siele moet v ghebenedijde o Heere Godt
 mynen Schepper / laet mijn siele v gebene-
 dijden ende wt het merck van mijn binnenste /
 laetse belijden v barmhertichede dooz de welke
 v ontwederhouwelijckste goedertierenheyt (sulcs
 noeh